

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VUKOVARU
Vukovar, Županijska 31
OIB: 69370038985

P Ob-69/2024-63

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Vukovaru po sucu toga suda Mariji Jurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Marina Amadeusa Martza, OIB: 73970351441 iz Vinkovaca, Sigetska 3, zastupanog po punomoćniku Miji Maćašu odvjetniku u Vinkovcima, protiv tuženice Marije Medaković Martz, OIB: 24133004590 iz Vinkovaca, Željeznička 20 zastupane po punomoćniku Nedi Brčić odvjetnici u Vinkovcima uz sudjelovanje mlt. Davida Martza OIB 82175723148, zastupanog po posebnom skrbniku Ani Hrstić, dipl. iur. stručnoj radnici Centra za posebno skrbništvo Podružnica Osijek, radi izmjene sudske odluke o roditeljskoj skrbi i uzdržavanju, nakon zaključene glavne i tajne rasprave 11. rujna 2026., u nazočnosti tužitelja uz punomoćnika i tuženicu uz punomoćnika a bez nazočnosti posebne skrbnice, temeljem odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, 89/14, 70/19, dalje ZPP), dana 23. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" 1. Mijenja se pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Vukovaru, broj: P Ob-310/2019, od 14. ožujka 2019.g. u točki 2. izreke presude na način da će mlt. David Martz (Oib: 82175723148), Željeznička 20, Vinkovci, stanovati s ocem Marinom-Amadeusom Martzom (Oib: 73970351441), Sigetska 3, Vinkovci, a otac Marin-Amadeus Martz će ostvarivati samostalnu roditeljsku skrb u odnosu na mlt. Davida Martza u pogledu bitnih osobnih prava i to u zastupanju djeteta pred javnopravnim tijelima, prilikom ishođenja osobnih dokumenata za dijete i to osobne iskaznice i putovnice te u pogledu donošenja odluka o liječenju i školovanu djeteta.

2. Mijenja se pravomoćna i ovršna presuda Općinskog suda u Vinkovcima, broj: P Ob-310/2019, od 14. ožujka 2019.g. u točki 3. izreke presude na način da će majka Marija Medaković-Martz (Oib: 24133004590), Željeznička 20, Vinkovci, održavati osobne odnose s mlt. Davidom Martzom svaki drugi vikend i to kada David ide prijevodne u školu od petka od 17,00 sati do nedjelje do 17,00 sati, svake srijede u tjednu nakon završetka nastave školske nastave u trajanju od 2 sata, 7 dana zimskih praznika, 15 dana ljetnih praznika, svaki drugi blagdan sve na način da majka Marija

Medaković-Martz dolazi po mlt. Davida u kućanstvo oca i odvodi ga u svoje kućanstvo i po isteku osobnih odnosa vraća mlt. dijete u kućanstvo oca.

3. Nalaže se tuženoj Mariji Medaković-Martz (Oib: 24133004590), Željeznička 20, Vinkovci, da za uzdržavanje mlt. Davida Martza plaća svakomjesečno iznos od 200,00 EUR do 15-og u mjesecu za tekući mjesec na račun oca Marina-Amadeusa Martza s tim da dospjele obroke plati odjednom zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na svakomjesečni iznos od 16-og u mjesecu za tekući mjesec po stopi za svako polugodište uvećanjem prosječne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate ta referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena pa do isplate, a ubuduće obroke kako budu dospijevali do svakog 15-og u mjesecu za tekući mjesec, a sve u roku 15 dana. "

II. Svaka strana snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 20. ožujka 2024.g. navodi da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Vinkovcima P Ob-310/2019 razveden brak između stranaka te je odlučeno da će da će zajedničko dijete stranaka mlt. David Martz stanovati sa majkom, da će među roditeljima bit i zajednička roditeljska skrb, određeni su osobni odnosi s ocem te je isti dužan doprinositi za uzdržavanje iznosom od 398,16 eura/3.000,00 kuna. Rješenjem istog suda broj: R1 Ob-233/2021 tužitelj je odbijen sa zahtjevom za samostalnim izvršavanjem roditeljske skrbi u odnosu na mlt. Davida Martza rođ. 13. siječnja 2015.g. a što je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, broj: GŽ Ob-230/2022 od 15. ožujka 2022.g., te je protiv navedenih rješenja tužitelj podnio ustavnu tužbu o kojoj još uvijek nije odlučeno. Tužitelj smatra da je svrsishodno i oportuno iz više razloga da isti ostvaruje samostalnu roditeljsku skrb u pogledu bitnih osobnih prava djeteta i to u pogledu zastupanja djeteta pred javnopravnim tijelima, prilikom ishođenja osobnih dokumenata, za dijete i to osobne iskaznice i putovnice te u pogledu donošenja odluka o liječenju i školovanju djeteta. Naime, tužena ne dopušta tužitelju odvođenje djeteta u Bosnu i Hercegovinu gdje tužitelj ima rodbinu opravdavajući to netočnim navodima da će tužitelj „oteti“ dijete te mu ne dopušta sudjelovanje u bitnim sadržajima roditeljske skrbi. 2

1.1. S obzirom da se radi o izmjeni postojeće sudske odluke, odnosno sporazuma o roditeljskoj skrbi, parnične stranke nisu dužne provoditi postupke obveznog savjetovanja i obiteljske medijacije prije pokretanja sudskog postupka (čl. 329. st. 1. t. 3. ObZ-a). Nakon donošenja navedenih odluka bitno su se promijenile okolnosti u odnosu na one koje su postojale u trenutku donošenja navedenih odluka i to:

- mlt. David Martz izričito je izrazio želju da želi živjeti s tužiteljem kao ocem, tužena manipulira mlt. djetetom uskraćujući pravo na roditeljski odnos mlt. Davida s tužiteljem kao ocem. Tako primjerice unatoč činjenici da tužitelj i tužena žive u neposrednoj blizini:

- tužena ne dopušta da tužitelj koji nije u radnom odnosu nego u invalidskoj mirovini i ima slobodno vrijeme posvetiti se mlt. Davidu s njim uči njemački jezik nego angažira treće osobe da s djetetom uče njemački jezik osobito što je tužitelj i hrvatski i njemački državljanin

- tužena ne dopušta da tužitelj (kada je to potrebno) dolazi po mlt. Davida u školu, nego angažira svoju majku Mariju Zavadlav da odlazi po mlt. Davida što ukazuje na to da ocu bezrazložno uskraćuje pravo na sudjelovanje u životu djeteta kada je ona kao majka onemogućena obaviti nešto s djetetom ili za dijete
- tužena dopušta svojoj majci neprikladno ponašanje prema mlt. Davidu (grube riječi, udarci, kazne i dr.)
- tužena dopušta da mlt. David spava u neprikladnim uvjetima i dr.
- tužena ne dopušta ocu održavanja zamjenskih termina za održavanje osobnih odnosa s mlt. Davidom u vrijeme kada otac ide na rehabilitaciju i preglede u SR Njemačku.

1.2. Tužitelj također ukazuje na sumnju da je mlt. dijete izloženo emocionalnom i fizičkom zlostavljanju od strane tužene i njezine majke. O ovome saznanja imaju svjedoci Marica Pejaković i Tomislav Tolić. Tužitelj predlaže da Sud u ovom postupku sasluša ili nadležnim institucijama naloži saslušanje mlt. Davida Martza na okolnost izjašnjavanja o tome s kojim roditeljem želi stanovati kao i o ostvarivanju osobnih odnosa s drugim roditeljem. Uporište za ovo tužitelj nalazi u pravnim izvorima prava djeteta na izražavanje mišljenja u Republici Hrvatskoj, a to su: Konvencija o pravima djeteta (1989), Europska konvencija o ostvarivanju dječjih prava (1996), Europska konvencija o kontaktima (2003), Haška konvencija o zaštiti djece (1996), Obiteljski zakon (2023). Tužitelj također napominje da je u prijašnjem postupku utvrđeno da su oba roditelja podobna da skrbе o djetetu. Tužitelj smatra da su se ispunili uvjeti da se izmijeni prvobitna naprijed navedena odluka.

2. Tužena je u odgovoru na tužbu navela nespornim da je između stranaka uređena roditeljska skrb i uzdržavanje presudom Općinskog suda u Vinkovcima broj: P Ob-310/2019-103 od 14. ožujka 2022. g. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Splitu broj: GŽ Ob-237/2022-3 od 12. svibnja 2022. te da je tužitelj odbijen s prijedlogom za samostalnim ostvarivanjem roditeljske skrbi u postupku R1 Ob-233/2021. a Ustavni sud Republike Hrvatske dana 07. rujna 2022. g. donio Odluku broj: U-III-2341/2022 kojom je ustavnu tužbu tužitelja odbio.

2.1. Tužitelj u tužbi iznosi cijeli niz neistina. Prije svega, netočno je da tužena tužitelju ne dopušta odvođenje djeteta u BiH. Naime, sam tužitelj je bez ikakve obavijesti i znanja tužene mldb. Davidu izradio osobnu iskaznicu u kolovozu 2022. g., te mldb. Davida redovito odvodi u BiH. Tomu u prilogu govori ne samo Potvrda MUP-a koja se prilaže, već i brojna viber komunikacija kojom tužitelj izvješćuje tuženu da će kasniti sa vraćanjem mldb. Davida zbog gužve na granici. Netočni su navodi tužitelja da su se od dana donošenja pravomoćne presude koja je donijeta prije nešto više od godinu dana okolnosti promijenile. Sve okolnosti koje su postojale tada, aktualne su i sada. Prije svega netočno je da mldb. David izražava želju da živi sa ocem. Naprotiv tužitelj konstantno vrši nedopušteni pritisak na dijete, pokušavajući od njega dobiti njemu prihvatljive odgovore, te stavlja mldb. Davida u nedopušteni konflikt lojalnosti.

2.2. Netočni su navodi tužitelja da tužena ne dopušta tužitelju da uči mldb. Davida njemački jezik. Naprotiv, tužitelj je to odbijao što je vidljivo iz viber komunikacije koja se prilaže. „Ti već redovito (3 god.) svaki puta za vikend po Davidu pošalješ knjige Njemačkog jezika da Davida učim njemački jezik. Po ovoj trenutnoj sramnoj Privremenoj mjeri to ne može ići tako. Djetetov slobodni vikend sa tatom da uči

njemački jezik, to je neprihvatljivo. Davida neću „Nedjeljom maltretirati njemačkim jezikom“ Nedjeljom gdje se slavi kod nas Euharistija – Isus Krist! To je prioritet.“

2.3. Tužena mlt. Davida ne odvodi u školu niti iz škole, već isključivo u slučaju vremenskih nepogoda kada ga ovisno o njezinom radnom vremenu dovozi i odvozi ili ona osobno ili njezina majka, a baka mlt. Davida. Neistiniti su i navodi tužbe da mlt. David spava u neprikladnim uvjetima, budući mlt. David ima svoju zasebnu sobu, potpuno novu. Svojim agresivnim postupcima tužitelj kod mlt. Davida izaziva strah koji je u cijelosti opravdan, budući je i tijekom vještačenja u postupku P Ob-310/19 utvrđeno da je tužitelj impulzivnog ponašanja, oslabljene kontrole ljutnje, te da je takvo ponašanje tužitelja trajno i postalo dio njegovog karaktera. Upravo stoga i sam mlt. David često niti ne želi odlaziti kod tužitelja upravo zbog takvog neprihvatljivog tužiteljevog ponašanja. Također, tužitelj je postao vjerski fanatik, te izlaže mlt. Davida sadržajima neprikladnim za njegovu dob, te ga odvodi na duhovne obnove i sl.. umjesto da provodi s njim vrijeme na način prikladan za dob djeteta. Tužitelj nema niti mogućnosti skrbiti o mlt. Davidu budući je sam zbog svoje invalidnosti vrlo često odsutan iz Republike Hrvatske, budući kao njemački državljanin odlazi na višemjesečne terapije u Njemačku. Ovo je obijesna parnica, jer tužitelj nikako ne želi prihvatiti bilo kakav stav niti odluku koji nisu sukladni njegovom, a ima dostatna financijska sredstva da sudskim postupcima maltretira kako tuženu, tako i mlt. Davida, a to čini i izbjegavanjem plaćanja zakonskog uzdržavanja unatoč sudskog odluci i unatoč činjenici da je to u mogućnosti jer prima mirovinu u iznosu od više od 2.500,00 Eur-a, a mjesečno plaća samo radi zadovoljavanja forme 50,00 Eura iako je presuđen da plaća 400,00 Eura. Upravo stoga je mlt. David i morao pokretati ovršne postupke radi naplate zakonskog uzdržavanja, a kako tužitelj nema račun u Republici Hrvatskoj trenutno se provodi ovrha na nekretnini kod Općinskog suda u Vinkovcima pod brojem Ovr-1682/2023. Slijedom svega iznijetog tužena se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, kao i dokaznim prijedlozima za saslušanje svjedoka predloženih u tužbi. Svjedokinja Marica Pejaković živi u Njemačkoj, te nema nikakvih neposrednih saznanja o relevantnim činjenicama, a Tomislav Tolić je blizak prijatelj tužitelja koji nema uvida u nikakve činjenice relevantne za ovaj spor.

3. Mlt. Davidu je u ovome postupku imenovan posebni skrbnik u osobi Ane Hršić dipl. iur. stručne radnice Centra za posebno skrbništvo, Podružnica Osijek koja će štiti prava i interese mlt. djeteta.

4. Tijekom postupka izvedeni su dokazi uvidom u: odluku Ustavnog suda broj U-III-2341/2022 od 7. rujna 2022. (list 17-29 spisa), potvrdu od 12. travnja 2024. (list 30 spisa), poruke (list 31-33 spisa), timsku sintezu (list 48 spisa), socijalnu anamnezu (list 49-53 spisa), mišljenje psihologa (list 54-57 spisa), službenu bilješku psihologa od 17. veljače 2025. (list 155-160 spisa), nalaz vještaka (list 189-229 spisa). Spis Općinskog suda u Vinkovcima P Ob-310/2019., saslušane su parnične stranke i svjedoci Marica Pejaković i Marija Zavadlav, te je provedeno kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje.

4.1. Sud je sve izvedene dokaze ocijenio u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku, prihvativši isprave u spisu kao vjerodostojne dokaze, a nalaz i mišljenje vještaka kao stručno i objektivno izrađen u skladu s pravilima struke i moralnim načelima.

4.2. Druge dokaze sud nije izvodio jer je činjenično stanje dostatno utvrđeno, dok je tužitelj odustao od izvođenja dokaza saslušanjem svjedoka Tomislava Tolića.

5. Uvidom u odluku Ustavnog suda broj U-III-2341/2022 od 7. rujna 2022.g. sud je utvrdio da je ustavna tužba ovdje tužitelja odbijena da bi mu bilo povrijeđeno pravo rješenjem Županijskog suda u Zagrebu Gž Ob-230/2022 od 15. ožujka 2022. i rješenjem Općinskog suda u Vinkovcima broj R1 Ob-233/2017 od 21. prosinca 2021.g.

6. Iz potvrde MUP-a na listu 30 spisa vidljivo je da je mlt. Davidu Martzu izdana osobna iskaznica za koju je zahtjev podnio otac i isti je preuzeo osobnu iskaznicu 11. kolovoza 2022.g.

7. Prema socijalnoj anamnezi otac Marin Amadeus Martz rođen je 08. srpnja 1981.g u Poljacima, Brčko, BiH, Srednju školu je završio u Njemačkoj za smjer tokarstvo, a kasnije se putem firme u kojoj je bio zaposlen dodatno obrazovao, pa je po zanimanju informatičar-programer. Doživio je prometnu nesreću prilikom odlaska na posao nakon čega je prestao s radom i otišao u invalidsku mirovinu od 2004.g. Drugu prometnu nesreću je imao 21. studenog 2021 godine također u Njemačkoj, prima mirovinu iznosu od 2.600,00 eura.

7.1. Majka Marija Medaković rođena je 02. veljače 1981.g u Vinkovcima, po zanimanju je medicinska sestra, do sada ostvarila 25 godina radnog staža u Zavodu za javno zdravstvo Vukovarsko-srijemske županije s plaćom u iznosu od 1.100,00 eura.

7.2. Bračnu zajednicu su sklopili 10.07.2013.g godine u građanskom obliku a 31. kolovoza 2013. i u crkvenom obliku, u braku je rođen David Martz 13. siječnja 2015.g. kao jedino dijete. Brak je razveden presudom Općinskog suda u Vinkovcima P Ob310/2019., te je mlt. David ostao živjeti s majkom, određena je zajednička roditeljska skrb, osobni odnosi i uzdržavanje ocu. Tijekom postupka otac je nerijetko iskazivao nezadovoljstvo radom Stručnog tima Područnog ureda Vinkovci, držeći kako je rad imenovanih neprofesionalan i nestručan te da su članovi tima naklonjeni majci. Optuživao je Stručni tim kako je utjecao na vještake i provedeno vještačenje te da je u podlozi donesene sudske odluke svojevrсна urota svih protiv njega.

7.3. Oba roditelja su emocionalno privržena djetetu, s time da majka bolje razumije potrebe djeteta i na njih adekvatno reagira dok otac nameće svoja razmišljanja aktivnosti i način provođenja vremena. Dijete je potrebno većeg uvažavanja i razumijevanja od strane oca, no otac je sklon kontrolirajućem ponašanju, postavlja puno pravila i očekuje da je po njegovom. S protekom vremena to će predstavljati sve veći problem jer će se mlt. David s odrastanjem početi odupirati očevim traženjima i očekivanjima te će se moguće udaljavati od oca. To će narušiti njihov odnos što otac treba osvijestiti. No dosadašnja nastojanja u tom pogledu nisu dala rezultate jer otac nije spreman na suradnju s djelatnicima PU Vinkovci, posebno s psihologom. Majka je u tom pogledu tolerantnija i s više razumijevanja. Majčin pristup odgoju je prihvatljiviji budući daje veću mogućnost djetetu da iskaže svoje mišljenje i želje, daje mogućnost za samostalno donošenje odluka što u budućnosti daje osobu koja je samostalna i odgovorna. Nadalje praćenjem obitelji uočeno je očevo snažno usmjeravanje prema vjeri na način da to počinje graničiti s iracionalnošću. Isto uz nespremnost oca na razgovor i suradnju s djelatnicima PU Vinkovci nameće potrebu

provođenja psihologijsko-psihijatrijskog vještačenja članova obitelji koje će dati odgovor na pitanja vezano za spor oko roditeljske skrbi o mlt. Davidu Martzu. U skladu s navedenim predlaže se provođenje psihijatrijsko- psihologijskog vještačenja obitelji.

8. Tužitelj je na ročištu 15. siječnja 2025. izjavio da maloljetni David želi živjeti s njim, da je nad djetetom bilo nasilja od strane majke i bake te da smatra kako dijete nema odgovarajuće uvjete za život kod majke, jer dijeli sobu s majkom i spava u neprimjerenim uvjetima u sobi gdje se grije na kruto gorivo. Predložio je da dijete živi s njim, a da s majkom ostvaruje osobne odnose, te je naveo da smatra kako je HZSR pristran u ovom postupku. Maloljetni David ishodio je osobnu iskaznicu te da zbog toga više ne postoji prepreka da s njim putuje za vrijeme kada dijete boravi kod njega. Smatra da su time otklonjene ranije zapreke za ostvarivanje tog dijela njegovih roditeljskih ovlasti.

9. Tuženica je izjavila da se osobni odnosi maloljetnog Davida s ocem ostvaruju prema važećoj odluci te da dijete ne želi živjeti s ocem. Navela je da otac s djetetom može učiti njemački i engleski jezik, da ona ne sprječava zamjenske termine za ostvarivanje osobnih odnosa te da nisu točni navodi o nasilju ni o neprikladnom ponašanju bake prema djetetu. Protivi se novom psihijatrijsko-psihologijskom vještačenju jer smatra da bi to za dijete bilo stresno, a drži da je djetetu bolje živjeti kod nje nego kod oca. Oспорila je navode tužitelja o neodgovarajućim uvjetima stanovanja, istaknuvši da dijete kod nje živi u urednim i stabilnim uvjetima, ima vlastiti prostor prikladan njegovoj dobi.

10. Mišljenje djeteta pribavljeno je po psihologu Općinskog suda u Vukovaru Dariji Golubić, uz sudjelovanje posebne skrbnice Ane Hršić, izvan sudnice, u prostorijama suda na prikladnom mjestu i bez nazočnosti roditelja. Iz službene zabilješke proizlazi da je mlt. David, kronološke dobi od 10 godina, emocionalno povezan s oba roditelja i da mu je do njih stalo, ali i da je osobito osjetljiv u odnosu s ocem, kojeg doživljava kao tvrdoglavijeg i manje spremnog na kompromise. Tijekom razgovora utvrđeno je da David pojedine svoje potrebe i želje, poput rjeđih odlazaka u crkvu ili posjeta prijatelja iz razreda kada je kod oca, ne izražava otvoreno, nego je sklon povlačenju. To upućuje na njegovo sniženo samopouzdanje i na potrebu da sačuva dobar odnos s ocem, pa se ponaša u skladu s očevim očekivanjima. Takav obrazac ponašanja može s vremenom dovesti do sve veće frustracije, što može negativno utjecati na njihov međusobni odnos te povećati rizik od razvoja emocionalnih teškoća kod djeteta. Stoga je za dobrobit mlt. Davida važno da roditelji posvete osobitu pozornost njegovu emocionalnom razvoju i jačanju pozitivne slike o sebi, pri čemu je nužno da komunikacija i kritika budu usmjerene na ponašanje djeteta, a ne na njegove osobine, kako se ne bi stvorio dojam da se dijete kao osoba prosuđuje ili odbacuje.

11. Na glavnoj raspravi 3. listopada 2025. punomoćnik tužitelja je predložio kombinirano psihologijskog psihijatrijskog vještačenje članova obitelji, a kako je tijekom dosadašnjeg postupka kao i svih dosadašnjih sporova tužitelj izražavao nezadovoljstvo radom stručnog tima PU Vinkovci te isticao da su nestručni, neprofesionalan te naklonjeni majci, predlaže da se navedeno vještačenje provede po vještacima iz Zagreba koji bi trebali profesionalno, stručno i nepristrano obaviti vještačenje, a prijedlog je Psihološki centar Izbornik d.o.o. Zagreb, Črnomerec 43/1 koji posluju od 1994. godine te vrši ovakva vještačenja. Punomoćnica tuženika se protivila dokaznom prijedlogu tužitelja iz razloga što iz svih do sada izvedenih dokaza

nepobitno utvrđen interes malodobnog djeteta, a nad parničnim strankama u postupku razvoda braka koji se vodio kod Općinskog suda u Vinkovcima pod brojem P Ob-310/2019, provedeno je kombinirano vještačenje. Posebno se protive prijedlogu za izbor osobe vještaka.

12. Vezano za mišljenje djeteta koje je sud pribavio putem psihologa Darije Golubić tužitelj se istom protivi u cijelosti iz razloga što nije poštovana želja tužitelja da se pribavi mišljenje djeteta vještačenjem a u nalazu i mišljenju psihologa su iznesene neistine što može potvrditi sa svjedocima, a samo mišljenje nije pisala psihologinja već umjetna inteligencija Chat GPT.

13. Punomoćnik tuženika vezano za nalaz i mišljenje psihologa koji je pribavio mišljenje djeteta navodi da tužena prihvaća i poštuje mišljenje djeteta te u kontekstu nedvosmisleno izraženog mišljenja djeteta a koje je uzeto sukladno Konvenciji o pravima djeteta predlaže da sud upravo temeljem istog odbije daljnje dokazne prijedloge tužitelja.

13.1. Prigovore tužitelja u odnosu na pribavljeno mišljenje djeteta sud je odbio kao paušalne i neutemeljene jer je sudski psiholog Daria Golubić mišljenje djeteta pribavila u potpunosti u skladu sa čl. 360. Obiteljskog zakona, jer je mlt. djetetu, sukladno dobi omogućeno da izrazi svoje mišljenje na prikladnom mjestu i u nazočnosti stručne osobe, čime su ispoštovana zakonska i konvencijska prava mlt. djeteta.

14. Kako je u ranijem spisu provedeno psihijatrijsko vještačenje a na kombinirano psihijatrijsko-psihologijsko vještačenje sud je takvo vještačenje proveo m u ovom postupku po vještacima iz Zagreba, psihologinji Višnji Škevin prof. psihologije i dr.sc.dr.med. Josipu Podobniku specijalistu psihijatrije i uže specijalnosti iz dječje i adolescentne psihijatrije koji vještaci su u svom zaključku naveli da:

14.1. Iz provedenog psihološkog vještačenja proizlazi da je majka djeteta Marija Medaković osoba prosječne intelektualne efikasnosti, bez znakova psihičkog poremećaja, uz izraženu potrebu da se prikaže u socijalno prihvatljivom svjetlu i poteškoće u prilagodljivom iskazivanju emocija. Otac Marin-Amadeus Martz također je osoba prosječne intelektualne efikasnosti, bez klinički relevantnih znakova psihičkog poremećaja, pri čemu je potrebno uzeti u obzir zdravstvene poteškoće koje su realno prisutne kao posljedica prometnih nesreća. Malodobni David Martz je dječak prosječne intelektualne efikasnosti, introvertiran, lošije slike o sebi, osobito u pogledu vlastitih sposobnosti, ali se ni kod njega ovim ispitivanjem nisu našli znakovi psihičkog poremećaja.

14.2. Oba roditelja na dijete vrše pritisak, čemu su primjer i elementi sadržaja tužbe, kao i odgovora na tužbu. David još uvijek ne iskazuje da je potpao pod indoktrinaciju od strane oca, drugim riječima pritisak od strane oca je još uvijek podnošljiv, a isto se i odnosi i na negativna postupanja majke, s čim se sve David nosi na sebi svojstven način. David je ukopan u svoju shemu informacija koje plasira roditeljima i prema kojima oni dobivaju sliku lošeg života s drugim roditeljem, koliko god i jedan i drugi roditelj apelirali prema Davidu da slobodno kaže što hoće. David slijedi svoj protokol lojalnosti prema svakom od roditelja, koji podrazumijeva iskazivanje negativnog stava i sve što uz to ide u odnosu na drugog roditelja.

14.3. Zbog Davidovih riječi i jedan i drugi roditelj autentično su uvjereni da je dječaku kod drugog roditelja loše te svaki od roditelja formira mišljenje o tome koliko vremena David želi biti s kojim roditeljem. Balansiranje Davida između svojih riječi, a pogotovo postupaka, upućuje na izražen emocionalni pritisak na dijete te se preporučuje nastavak psihološkog savjetovanja, koji bi za cilj imao upravo autentičnije iskazivanje Davida jednom roditelju o iskustvima s drugim roditeljem.

15. Na pisani nalaz i mišljenje vještaka, pun. tužitelja je stavio primjedbe te su vještaci usmeno na raspravi 20. travnja 2026. odgovorili na primjedbe i pitanja i to:

15.1. Sudski vještak Višnja Škevin ostala je kod pisanog nalaza i mišljenja te navela da ne vidi razlog za promjenu sadašnjeg uređenja skrbništva i osobnih odnosa roditelja s djetetom. Istaknula je da je dijete izrazilo želju za više kontakta s ocem, ali da se osobni odnosi zasad ne trebaju mijenjati jer je dijete naviknuto na postojeći režim. Također je navela da je dijete pod pritiskom oba roditelja, osobito oca.

15.2. Punomoćnik tužitelja prigovorio je iskazu ovog vještaka navodeći da je u cijelosti različit od pisanog nalaza i mišljenja.

15.3. Sudski vještak Josip Podobnik ostao je kod pisanog nalaza i mišljenja te naveo da iz iskaza djeteta ne proizlazi potreba za promjenom mjesta stanovanja. Istaknuo je da je dijete snažno privrženo oba roditelja, da je pod njihovim utjecajem te da zbog roditeljskog konflikta svako širenje osobnih odnosa može dodatno povećati pritisak na dijete. Prema njegovu mišljenju, dijete je zasad emocionalno i razvojno vezano uz oba roditelja, dok će veću autonomiju i jasnije izražavanje vlastite volje razviti tek ulaskom u adolescenciju.

16. Sud ovaj vještački nalaz cijeni kao stručan, logičan i u bitnome uvjerljiv, jer je izrađen nakon neposrednog ispitivanja roditelja i djeteta te je na raspravi dopunjen i potvrđen od strane oba vještaka. Nalaz je unutarne sukladan, usklađen s ostalim dokazima i daje jasnu sliku o odnosima u obitelji, emocionalnom stanju djeteta i roditeljskim obrascima ponašanja.

17. Kako iz nalaza vještaka proizlazi da je dijete u konfliktu lojalnosti, nije izrazio želju za promjenom koja bi uključivala preseljenje sa stanovanjem kod oca nego upravo suprotno, utvrđena je potreba djeteta za stabilnim, predvidivim i emocionalno sigurnim okruženjem, kao i za opreznim pristupom pri uređivanju osobnih odnosa, kako se djetetu ne bi dodatno povećao pritisak i emocionalno opterećenje.

18. Stoga iz ovog dokaza sud nije utvrdio da je došlo do promijenjenih okolnosti na način da bi mlt. David želi u budućnosti živjeti s ocem a s majkom održavati osobne odnose.

19. Štoviše, nalaz vještaka potvrđuje da je u interesu djeteta postupati tako da se očuva njegova emocionalna stabilnost, smanji roditeljski konflikt i omogućiti postupno jačanje djetetove autonomije i slobodnijeg izražavanja vlastite volje.

20. U nastavku postupka punomoćnik tužitelja je predložio izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Marice Pejaković i Tomislava Tolića, smatrajući da je radi

pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja potrebno provesti i te dokaze. Punomoćnik tuženika protivio se tom prijedlogu, ističući da je provedenim psihološkim vještačenjem odgovoreno na sva relevantna pitanja iz tužbe te da svjedoci i okolnosti na koje su predloženi nisu od odlučnog značaja za odluku suda o tužbenom zahtjevu. Istodobno je predložio, u slučaju da sud prihvati dokazne prijedloge tužitelja, saslušanje svjedokinje Marije Zavadlav s adrese navedene u odgovoru na tužbu.

21. Sud je, imajući u vidu navode tužbe, a osobito okolnosti koje se odnose na ponašanje majke i bake prema malodobnom Davidu, izveo dokaz saslušanjem svjedoka Marice Pejaković i Marije Zavadlav. Tužitelj je odustao od dokaznog prijedloga za saslušanje svjedoka Tomislava Tolića, na što se tuženica suglasila, pa sud tog svjedoka nije saslušao.

22. Svjedokinja Marica Pejaković iskazala je da je susjeda stranaka te da poznaje maloljetnog Davida. Navela je da je jednom prilikom, dok je tužitelj imao radnike na kući i bio odsutan zbog odlaska zubaru, od njega dobila ključ od kapije kako bi je zaključala nakon odlaska radnika. Tada je vidjela maloljetnog Davida kako ulazi u dvorište, iako joj nitko nije najavio njegov dolazak. Prema njezinom iskazu, dijete je bilo vidno uzrujano, a na njezin upit što se dogodilo rekao je da se „tamo više ne vraća“ jer ga „jedna vuče, a druga udara“. Svjedokinja ga je potom pozvala u kuću i obavijestila tužitelja da je dijete kod nje, nakon čega je tužitelj došao po njega. Navela je da se taj događaj zbio krajem svibnja ili početkom lipnja 2022., u poslijepodnevnim satima, dok su radnici još bili na kući.

23. Svjedokinja Marija Zavadlav iskazala je da nakon rastave njezine kćeri od tužitelja maloljetni David živi s majkom kod nje. Oспорila je navode da zlostavlja dijete te navela da je, kada ga je pitala zbog čega je to rekao, odgovorio da mu je žao i da mu je otac rekao što treba reći. Opisala je dva slučaja za koja smatra da je dijete bilo navedeno govoriti protiv nje. U prvom slučaju dijete se nije vratilo iz škole, iako je toga dana trebalo ići od oca, zbog čega se obitelj uplašila i razmišljala o prijavi policiji. U drugom slučaju, kada je navedeno da ga je udarila u koljeno, tvrdi da se to nije dogodilo i da joj je dijete reklo kako mu je otac rekao da tako kaže. Navela je i da je Centar obišao kuću te da dijete ima vlastitu sobu i odgovarajuće uvjete za stanovanje. Istaknula je da David voli odlaziti ocu, ali da je ponekad tužan jer zbog očevih termina propušta svoje aktivnosti, poput plivanja i košarke. Nadalje je izjavila da s tužiteljem ima narušene odnose jer je tužitelj smatra odgovornom za razvod, a da je i u drugim postupcima bio negativno usmjeren prema njoj. Također je navela da David spava sam u svojoj sobi, da je s majkom spavao samo dok je bio vrlo mali te da se tijekom jedne pričesti tužitelj prema djetetu ponašao burno, zgrabio ga i odvuкао uz glasno vikane riječi koje ona nije razumjela.

24. Punomoćnik tužitelja je stavio prigovor na iskaz jer je prilagođen tuženoj a naročito da mlt. David sve na vještačenju što je rekao da je neistina i da je to na nagovor oca rekao.

25. Sud, cijeneći iskaze svjedokinje Marice Pejaković i svjedokinje Marije Zavadlav, kao i prigovore punomoćnika tužitelja, nije s potrebnom razinom izvjesnosti utvrdio da bi baka ili majka prema maloljetnom Davidu postupale nasilnički na način kako se to tvrdi u tužbi. Iskaz svjedokinje Marice Pejaković odnosi se na jedan izdvojeni događaj koji ovaj svjedok nije neposredno uočila pa iz njega nije moguće sa sigurnošću

zaključiti da je doista bilo fizičkog ili drugog nasilja od strane bake ili majke. Isto tako, iskaz svjedokinje Marije Zavadlav ostao je u bitnome na razini osporavanja navoda o zlostavljanju, uz istodobno ukazivanje na mogućnost da je dijete pojedine tvrdnje iznosilo pod utjecajem oca.

26. Sud je imao u vidu i prigovor punomoćnika tužitelja da je iskaz svjedokinje Marije Zavadlav prilagođen tuženoj, međutim, takav prigovor sami po sebi ne dovodi do pouzdanog zaključka o postojanju nasilničkog ponašanja, nego prije upućuju na izrazito konfliktne odnose među strankama i na mogućnost da je dijete izloženo međusobno suprotstavljenim utjecajima roditelja.

27. Stoga sud na temelju provedenih dokaza nije mogao sa sigurnošću utvrditi da bi majka ili baka prema maloljetnom Davidu postupale nasilnički, već je ostao pri zaključku da iskazi svjedoka ne pružaju dostatnu, jasnu i neposrednu dokaznu osnovu za takvu činjeničnu utvrdu. .

28. Također tijekom postupka nije dokazano da bi tuženica iskazivala manipulativno ponašanje i sustavno onemogućavala tužitelju ostvarivanje osobnih odnosa s djetetom, niti da bi mu bezrazložno uskraćivala sudjelovanje u djetetovu životu. Iz iskaza tuženice proizlazi da su zamjenski termini povremeno bili ostvareni, a tužitelj nije dokazao da bi mu takvo pravo bilo trajno i neosnovano uskraćivano. Također nije dokazano da bi tuženica onemogućavala učenje jezika ili dovođenje i odvođenje djeteta iz škole na način koji bi predstavljao bitno promijenjenu okolnost.

29. Sud nadalje nalazi da navodi o neprikladnim uvjetima stanovanja kod majke nisu potvrđeni ni jednim vjerodostojnim dokazom. Naprotiv, iz provedenog dokaznog postupka proizlazi da dijete ima odgovarajuće uvjete za život, uključujući vlastiti prostor i potrebnu skrb, zbog čega ni taj navod ne može biti prihvaćen kao razlog za promjenu postojećeg uređenja.

30. Sud posebno cijeni i okolnost da je sam tužitelj u svom iskazu naveo kako dijete posjeduje osobnu iskaznicu i da sada može putovati s njim kada boravi kod njega, pa ni u tom dijelu nije dokazano postojanje okolnosti koja bi zahtijevala povjeravanje samostalne roditeljske skrbi tužitelju, a ostale navode u pogledu samostalnog donošenja odluka o liječenju i školovanju djeteta tužitelj nije ničim potkrijepio.

31. Polazeći od svih izvedenih dokaza, sud nalazi da tužitelj nije dokazao bitno promijenjene okolnosti koje bi opravdale izmjenu postojeće odluke o mjestu stanovanja djeteta, vršenju roditeljske skrbi, načinu ostvarivanja osobnih odnosa i uzdržavanju. Sud stoga zaključuje da je za sada najbolji interes djeteta da ostane na snazi ranije određeni režim, jer bi svaka promjena u ovakvim okolnostima mogla produbiti postojeći roditeljski konflikt i dodatno opteretiti dijete.

32. Prema Rješenju Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-3941/2015 i dr. od 18. travnja 2023. izmjena odluke o roditeljskoj skrbi ne može se prihvatiti samo na temelju tvrdnji, nego isključivo na temelju dokazanih činjenica koje mijenjaju ranije uređeni obiteljski odnos.

33. Isto proizlazi i iz mišljenja izraženog u odluci Županijskog suda u Rijeci broj GŽ Ob-6/2026-3 od 30. 01. 2026., prema kojem da bi došlo do izmjene postojeće odluke suda o sadržajima roditeljske skrbi, mora biti dokazan najbolji interes djeteta i činjenice koje bi opravdavale izmjenju.

34. Najbolji interes djeteta u konkretnom slučaju je da ostane na snazi postojeće uređenje, bez izmjene odluke o mjestu stanovanja, roditeljskoj skrbi, osobnim odnosima i uzdržavanju, jer nije dokazano da su nastupile bitno promijenjene okolnosti koje bi takvu izmjenju opravdale. Sud je pritom ocijenio da bi promjena u danim okolnostima mogla dodatno opteretiti dijete i produbiti postojeći roditeljski konflikt. Zato je konkretni najbolji interes djeteta stabilnost, kontinuitet i očuvanje postojećeg režima, uz zadržavanje odnosa s oba roditelja bez dodatnog konflikta.

35. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan, pa je valjalo odbiti prijedlog za promjenu postojeće odluke.

36. Sud je pri odlučivanju o troškovima postupka imao u vidu da je riječ o postupku u kojem se odlučivalo o roditeljskoj skrbi, mjestu stanovanja djeteta i osobnim odnosima roditelja s djetetom, pa se o troškovima odlučuje slobodno, vodeći računa o okolnostima slučaja i ishodu postupka (čl. 366. st. 1. Obiteljskog zakona). U ovom predmetu tužitelj je postupak pokrenuo jer je smatrao da maloljetni David želi živjeti s njim te da je potrebno preispitati dotadašnje uređenje roditeljske skrbi i osobnih odnosa. Sud cijeni da tužitelj nije postupio proizvoljno niti zlouporabno, već iz uvjerenja da štiti interes djeteta, zbog čega mu se ne može stavljati na teret sama činjenica da je postupak pokrenuo.

37. Međutim, tijekom postupka nije utvrđeno da su nastupile bitno promijenjene okolnosti koje bi opravdale traženu izmjenju ranije odluke. Iako je vještačenjem bilo potvrđeno da je dijete opterećeno roditeljskim konfliktom i da iskazuje privrženost oba roditelja, sud nije utvrdio da postoje razlozi za promjenu mjesta stanovanja djeteta ili za povjeravanje samostalne roditeljske skrbi tužitelju. S druge strane, postupak je zahtijevao provođenje kombiniranog psihijatrijsko-psihologijskog vještačenja, koje je bilo nužno radi pravilnog utvrđenja najboljeg interesa djeteta, te su za to nastali znatni troškovi.

38. Uzimajući u obzir da je postupak vođen radi zaštite interesa maloljetnog djeteta, da je tužitelj postupak pokrenuo u uvjerenju da dijete želi živjeti s njim, kao i da je trošak vještačenja nastao radi razjašnjenja odlučnih okolnosti u ovom obiteljskom sporu, sud smatra pravičnim da svaka stranka snosi svoje troškove postupka, uključujući i trošak provedenog vještačenja. Takva odluka odgovara naravi spora i okolnostima konkretnog slučaja te je u skladu s najboljim interesom djeteta.

39. Slijedom iznijetog je odlučeno kao pod toč. II. izreke presude

U Vukovaru, 23. listopada 2026.

Sudac
Marija Jurić, univ. spec. iur.

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana objave iste presude, nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka.

Dostaviti:

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika
3. Posebnom skrbniku
4. HZSR PU Vinkovci - po pravomoćnosti.

Broj zapisa: **9-3088f-1775f**

Kontrolni broj: **01ad7-8f0b1-88216**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.